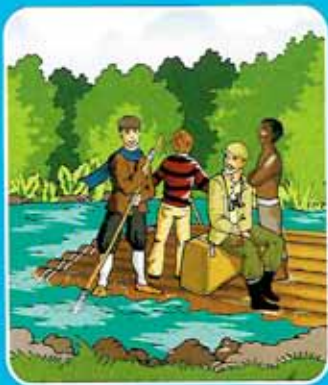
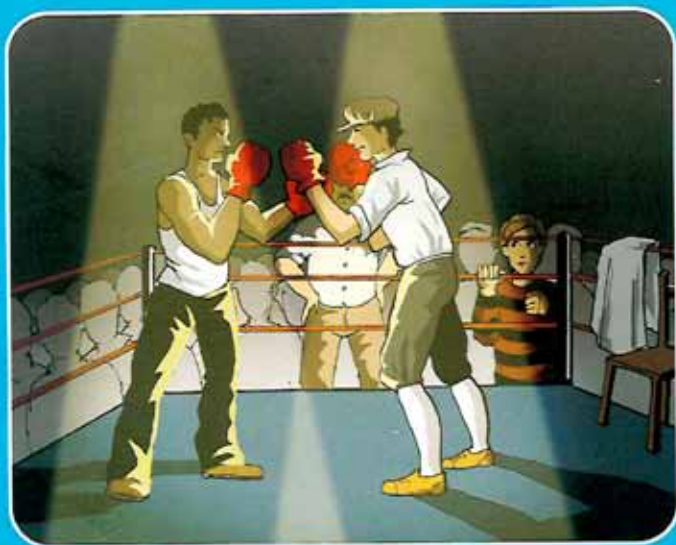

Jean de la Hire

İKİ ÇOCUĞUN

DEVRIÂLEMİ

ÜÇÜNCÜ KİTAP

 CAN
ÇOCUK

 9+ yaş

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

Jean de la Hire
İKİ ÇOCUĞUN
DEVRIÂLEMİ

ÜÇÜNCÜ KİTAP

ÇOCUK KİTAPLARI DİZİSİ

Yayın Yönetmeni: Samiye Öz
Yayına Hazırlayan: Erdal Öz
Dizgi: Gelengül Çakır
Düzeltili: Nurten Sönmezcan
Kapak Düzeni: Ulaş Eryavuz
Kapak Baskı: Çetin Ofset
İç Baskı ve Cilt: Eko Matbaası

1. basım: 2005
4. basım: Kasım 2008

ISBN 978-975-07-0437-6 (07-0434-5)
Le Tour du Monde de Deux Enfants, Jean de la Hire
© Bu çevirinin yayın hakları
Can Sanat Yayınları Ltd. Şti.'ndedir.
© Resimler: Başak Karafakı, 2004
© Can Sanat Yayınları Ltd. Şti., 2004

Jean de la Hire
İKİ ÇOCUĞUN
DEVRIÂLEMİ

ÜÇÜNCÜ KİTAP

Fransızca aslından çeviren
GÜLTEN İLDENİZ

Türkçe'ye ve günümüze uyarlayan
ERDAL ÖZ

Resimler
BAŞAK KARAFKI

CAN SANAT YAYINLARI
YAPIM, DAĞITIM, TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.
Hayriye Caddesi No. 2, 34430 Galatasaray, İstanbul
Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 88 - 252 59 89 Faks: 252 72 33
www.cancocuk.com
cancocuk@cancocuk.com

Jean de la Hire, 1878'de doğdu. Fransız yazarın ilk edebiyat ürünleri, gazetelerde, seri halde yayınlandı. 1908'de *Le Matin* gazetesinde çıkan *La Roue fulgurante* adlı bilimkurgu romanın kazandığı büyük başarı, Jean de la Hire'i daha sonra da bu tarzda kitaplar kaleme almaya yöneltti. *İki Çocuğun Devriâlemi*'yle dünya çapında tanındı.

İki çocuk, küçük çiftlikte deliksiz bir uyku uyudular. Uyandıklarında öğlen olmuş, güneş tepyi aşmıştı. Çiftliğin kâhyası George'un karısı onlara güzel bir yemek hazırlamıştı: Özledikleri ev yemeklerini deliler gibi yediler.

Çiftliğin kâhyasına da karısına da çok teşekkür edip atlarına atladılar, Capetown'a doğru yollandılar. Yine İrlandalının oteline gideceklerdi. Birkaç gün dinlenip yeni serüvenlere atılmak üzere yine yollara düşeceklerdi.

"Motosikletimi özledim," dedi Jano, bir ara. "Biliyor musun, at üstünde yolculuk da güzel, ama çok yorucu."

"Yorucu ama güzel," dedi Yanik.

"Haklısın, motosikleti sen kullanmadığın için onu sürmenin tadını bilmiyorsun."

"Bilmiyorum. Ama ben de atın üstünde olmayı, motosikletin arkasında oturmaktan daha çok seviyorum."

"Peki öyleyse, var mısın bir yarışa?" dedi Jano.

İkisi de atlarını mahmuzladılar. Atlar yıldırım gibi fırlayıp dörtnala geçtiler. İkisi de atları-

nın üzerinde yükselip eğilmişler, atlarının yelelerine yapışmışlar, ara sıra birbirlerine bakarak, kıpırdamadan uçuyorlardı. Yarışı doğal olarak Yanık kazandı.

Sultan, o koca köpek, onlara yetişene kadar canı çıkmıştı.

Bir ağacın altına uzanıp dinlendiler.

Jano'nun Hotantolu boksör Jim Ve'a'yı yendiği maçtan sonra gecenin büyük maçı başlamış, ama çocuklar o maçı izleyememişti. Büyük maç, ağır sıklet Tekgöz Sam ile ya çıkacak herhangi bir ağır sıklet adamla, olmazsa dev adam Kafr arasında yapılacaktı. Tekgöz Sam'in karşısına kimse çıkmayınca maç Sam ile dev adam Kafr arasında yapılmış, maçı, beklendiği gibi yine Tekgöz Sam kazanmıştı.

Sam, her zamanki gibi yine Capetown'ın dışındaki, çiftliğine çekilmişti. Boks maçlarından kazandığı parayla almıştı bu çiftliği. Dört bir yanını yüksek duvarlarla çevrili bu dört yüz dönümlük çiftlikte Tekgöz Sam, toprakla, sebzelerle, çiçeklerle, ağaçlarla oyalanmayı çok seven biriydi. Bu onun alın teriyle kazandığı mutluluğuydu. Çiftliğin bir ucunda, kavak ve söğüt ağaçlarının

arasından serin, güler yüzlü bir dere akıyordu. Sam sık sık bu derenin kıyısına gelir uzanır, derede yüzen ördeklerinin, kazlarının, kuğularının keyfini çıkarırdı. Dev adam Kafr, onun çiftlikteki en önemli yardımcısıydı. Onun dışında, çiftlikte çalışan iki zenci kadınla bir de beyaz bahçıvan vardı. Şoförü de bir zenciydi. Çiftliğin kapısı, Capetown'a giden anayolun üzerindeydi.

İki arkadaş, atlarının üzerinde bu kapının önünden geçerlerken, biri onlara seslendi:

"Hey! Sen sağdaki atlı, sen Jano değil misin, Parisli?"

Tuhaf bir Fransızca'yla söylemişti bunu.

Durup baktılar. Kapının önündeki, hemen hemen iki metre boyunda, beyazlar giymiş, iriyarı bir zenciydi. Bir gözü kapalıydı.

"Evet efendim. Ben Parisli Jano'yum."

"Seni görmek çok güzel Jano," dedi adam. "Bana derler Tekgöz Sam."

"Ünlü ağır sıklet boksör Tekgöz Sam," dedi Yanık.

"Evet yavrum. Tekgöz Sam ben'im. Arkadaşın Jano ne güzel tepeledi Hotantolu ufaklığı. Ben sevindim çok. Ben dostum size. Buyurun, içerde var size ikram etmek güzel şeyler. Konuşmak biraz. Lütfen atlarınızdan atlayın, gelin benimle. Sizi ağırlamak ister Tekgöz Sam."

Tekgöz Sam, oldukça bozuk Fransızca'sıyla çocukları keyiflendirmişti. Çocukların güldüğünü görünce o da güldü.

"Ben konuşmak Fransızca fena. Siz gülmek. Ama ben sevmek çok Fransızca, ben sevmek çok Fransız. Ama görüyorsunuz, biz anlamak Fransızca."

"Sayın Bay Sam," dedi Jano. "Fransızca'nız hiç de kötü değil. Bütün söylemek istediklerinizi bize anlatabiliyorsunuz. Bravo size. Çok hoş konuşuyorsunuz. Lütfen kusurumuza bakmayın. Sizin konuşmanız hoşumuza gitti."

"Siz geliyor benimle?" dedi Sam.

"Elbette geliyoruz," dedi Jano.

Tekgöz Sam, çocuklara sevgiyle yaklaştı, kemiklerini ezecekmış gibi ellerini sıkıca tutup atlarından inmelerine yardım etti. Duvar dibinde çalışan iki kişiye seslenip atları içeri almalarını işaret etti.

Sam, çocukları iki yanına alıp çiftlikten içeri girdi. Bir yanı çam ağaçlarıyla, bir yanı meyve ağaçlarıyla çevrilmiş yolda yürüdüler. Çevrede müthiş bir dinginlik vardı.

Tek katlı, verandalı bir eve girdiler. Evin çok usta bir mimarın elinden çıktığı belliydi.

"Ne güzel bir ev," dedi Yanık, çevreyi gözden geçirirken.

"Ev benim güzeldir," dedi boksör. "Ben yaptım bu evi yumrukla. On yıldır ben burarlarda, Güney Afrika'da ağır sıklet boks şampiyonu ben."

"On yıldır?"

"On yıldır ya. Şampiyonluğu almak için ben-

den çok boksör çıktı ringe. Avrupa'dan geldi beyaz boksörler. Ama on yıldır ben şampiyon."

"Müthiş bir şey," dedi Jano.

"Ama sen var iyi boksör. İyi dövdün Hotantoluyu. Ben dinlenmek burada uzun uzun. Ama nasıl dinlenmek?"

"Nasıl?"

"Güzel eğlenceler var. Müzikle büyülemek var."

"Kimi büyülemek?"

"Yılanları."

"Nasıl yani?"

"Önce size sunmak serinleticiler. Sonra hazırlayacak bizim uşak, size odalar. Bu arada gösterecek ben size benim beceriler."

Dev adam, çocukları camlarla çevrili büyük verandaya aldı.

Çocuklar silahlarını duvara dayayıp fişekliklerini çıkardılar; geniş koltuklara gömüldüler. Uzun süreden beri ilk kez kendilerini güven içinde hissediyorlardı.

Mavi çizgili tuhaf giysisiyle, başına da altından bir taç gibi duran yemeni bağlamış bir melez kadın, onlara, içine saman çöpleri konmuş buzlu içkiler getirdi.

Tekgöz Sam, içeriden getirdiği armonikasını kollarına alıp sepetlerin önündeki tabureye oturdu.

"Siz görecek olağanüstü bir şey. Sakın yok korkmak. Sepetlerdeki hayvanlar çok iyi. Yok bir

zarar. Çok iyi hayvanlar."

Sam'in önünde ikisi küçük, ikisi büyük dört sepetin içinde sanki kurumuş yapraklar vardı. Ama az sonra, Sam armonikasını çalmaya başlayıp hafif bir sesle şarkı söylemeye koyulunca yapraklar kımıldamaya başladı; dört sepetten zarif kıvrımlarla dört yılan, başlarını çıkardılar.

Sultan'ın hırladığını gören Yanık, gidip yatıştırdı köpeğini.

Büyük sepetlerden çıkan yılanlardan ikisi çok uzun, çok iriydiler; piton yılanı olmalıydılar. Küçük sepetlerden çıkan iki yılan daha kısa, daha inceydiler; kafaları da oldukça küçüktü.

Sam uyardırmamış olsaydı, çocuklar o iri iki yilandan korkabilirdiler. Oturdukları yerden sessizce, biraz ötelerindeki yılanların dansını izlemeye koyuldular. Önce sepetlerinde doğrulup zarif kıvrımlarla sallanan yılanlar, Sam'in ezgisinin temposuna uyarak sepetlerinden çıktılar, verandanın içinde uyumlu kıvrımlarla ilerlemeye başladılar. Gövdelerinin yarıları yerdeki kilimin üzerinde sürünüyor, ilk yarıları ise havada sallanan yassı kafalarıyla rüzgâra kapılmış titreyen birer fidan gibi dalgalanıyordu. Birkaç dakika sonra müthiş

bir yılan dansı başladı. Müziğin temposu da hızlanmıştı. Bir ara dört yılan bir dörtgen oluşturdu- lar. Ezginin bir yerinde birden hiç kıpırtısız duru- yorlar, başlarını eğerek birbirlerini selamlıyorlar, sonra yeniden danslarını sürdürüyorlardı.

Armonikadan çıkan ezgiyle birlikte Sam'in söylediği şarkı da hüzünlü bir biçimde yavaşlayıp sona ererken, yılanlar, tempolu, uyumlu kıvrılış- larla sepetlerine doğru süzülüp yapraklar arasın- da kayboldular.

Garip bir sessizlik oldu. Sam de, çocuklar da bir büyü'nün etkisiyle donmuş kalmışlardı sanki.

Jano, Sam'in kendilerine baktığını görünce kendini toparlayıp,

"Olağanüstü bir gösteriydi!" dedi.

"Müthişti," dedi Yanık.

Sam, çocukların bu sözlerine çok sevinmişti.

"Bu tuhafıklar benim tuhafıklar," dedi.

"Bay Sam," dedi Yanık, "bu yılanları neden değişik türlerden seçtiniz?"

"Küçük yılanlar Najalar. Ben çok sevmek Na- ja. Bir yılanın ne kadar renk, o kadar zehir var. Bunlar, Najalar da öyle. Gördünüz, gözleri göz gi- bi değildir. Göz gibi gözükür, ama değildir. Onlar,

yarım ay gibi çizgiler, siz sanırsınız göz. Gözleri, daha önde vardır. Bunlara neden gözlüklü yılan derler? Bu yüzden derler."

"Siz bütün bunları nereden öğrendiniz?"

"Ben öğrenmek çok sever. Ben en çok sever yılanlar."

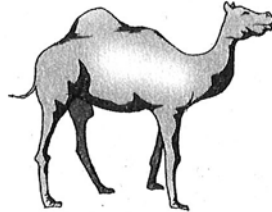
Tekgöz Sam, armonikasını kapatıp yerinden kalktı.

"Gördüm, siz dinlenmek. Sizi gezdirmek çiftlikte. Göstermek size ilginç hayvanlar."

Çocuklar kalktılar, Sam'in ardından verandadan çıktılar. Bu işe en çok Sultan sevinmişti. İçeride canı sıkılmıştı hayvanın.

Geldikleri yolun karşı yönünde yürüyorlardı şimdi. İki yanı ağaçlıklı yolda yürürlerken, birden arkasında bir ses duyan Jano dönüp bakınca bağırdı:

"Yanık! Bir deve!"

Gerçekten de tek hörgüçlü bir deve, geviş getirerek ağır ağır peşlerinden geliyordu. Güneşli bir havanın keyfini çıkararak gezinen çiftlik çubuk sahibi birine benziyordu. O kadar eğri büğürdü ki, Yanık gülmekten kendini alamadı.

Sultan, hiç havlamadan, şaşkın şaşkın deve-

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

Jean de la Hire

İKİ ÇOCUĞUN DEVRIÂLEMİ

JANO

YANİK

Jean de la Hire, Fransa'nın en çok sevilen serüven yazarlarından biriydi. Yazdığı serüven romanları pek çok dergide, gazetede tefrika edilmişti. Ama en sevilen yapıtı *İki Çocuğun Devriâlemi* olmuştu. Dünyanın pek çok ülkesinde olduğu gibi ülkemizde de değişik yayınevlerince gerek fasiküller halinde, gerekse kitap olarak basılmış ve çok sevilmişti. Ama başka hiçbir kitabı, gerek küçük, gerekse büyük okurların ilgisini bu kitabı kadar çekmemişti. Türkiye'de yaşı altmışları, yetmişleri bulan pek çok kitap okuru, kitap okuma sevgisini bu kitapla aldığını söyler. Romanın üç kahramanı var: Biri on beş yaşındaki *Jano*, biri on üç yaşındaki *Yanik*, biri de cambazhanede yetişmiş, sevgili köpekleri *Sultan*. Bu iki Fransız çocuğu elektrikli bir motosikletle dünya turuna çıkarlar. İlk yolculukları Afrika'dır. Akıllı, uyanık, yürekli, yaratıcı çocuklardır. Durmadan tehlikelerle karşılaşır, ama korkularını yenip tehlikenin üzerine giderler. Sizler de bu gözüpek üçlüyle, Afrika'ya, Okyanusya'ya, Amerika'ya gitmek, o serüvenleri, o korkuları, o sevinçleri yaşamak istemez misiniz? Buyurun öyleyse; *İki Çocuğun Devriâlemi* devam ediyor.

TÜRKÇESİ: GÜLTEN İLDENİZ
RESİMLEYEN: BAŞAK KARAFAKI

T.K. 978-975-07-0434-5
ISBN 978-975-07-0437-6

9 789750 704376

<http://www.cancocuk.com>